

Таблиця 1. – Кореспонденція обліку нарахування заробітної плати та здійснення утримань

№ з/п	Зміст операції	Дт	Кт
1	Нараховано заробітну плату	8011	6511
2	Нараховано 5 днів лікарняних зп рахунок підприємства	8011	6511
3	Нараховано лікарняні за рахунок ФСС	2114	6511
4	Утримано податок з доходів фізичних осіб (18%)	6511	6311
5	Утримано військовий збір (1,5%)	6511	6313
6	Виплачено заробітну плату	6511	6514

Оплата праці працівників бюджетної сфери здійснюється за рахунок коштів державного та місцевих бюджетів.

Облік розрахунків з оплати праці є одною з найважливіших ділянок обліку і потребує значної уваги, знань системи обліку та законодавства стосовно даної тематики.

Список використаних джерел:

1. Кодекс законів про працю: Закон України від 10.12.1971 № 322-VIII. Редакція від 07.08.2015// Законодавство України. - [Електронний ресурс] .-Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/322-08/paran600#n600>. – Назва з екрану.
2. Про відпустки: Закон України від 15.11.1996 р. № 504/96-ВР (із змінами та доповненнями) Законодавство України. – [Електронний ресурс] // Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/504/96-%D0%B2%D1%80> – Назва з екрану.
3. Про оплату праці: Закон України від 23.04.1995р . № 108/95-ВР (із змінами та доповненнями) Законодавство України. – [Електронний ресурс] // Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/108/95-%D0%B2%D1%80> – Назва з екрану.
4. Про оплату праці працівників на основі Єдиної тарифної сітки розрядів і коефіцієнтів з оплати праці працівників установ, закладів та організацій окремих галузей бюджетної сфери: Постанова від 30.08.2002 р. № 1298 (із змінами та доповненнями) Законодавство України. – [Електронний ресурс] // Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/ru/1298-2002-%D0%BF> – Назва з екрану.

КОНЦЕПТУАЛЬНІ ПІДХОДИ ДО ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМСТВА

Дець О. М., студентка, Технічний коледж Тернопільського національного технічного університету імені Івана Пулюя

Значні зміни відбулися в економіці за період незалежності України. Попереднє планове господарювання передбачало жорсткі централізовані та адміністративні заходи регулювання процесів соціально - економічного життя, в яких переважала державна форма власності. У часи планової економіки підприємства не надавали такої великої уваги забезпеченню власної безпеки.

Такі речі як, тіньова економіка, підприємницьке шпигунство, недобросовісна конкуренція, корупція, були присутні на виробництві у значно менших масштабах в порівнянні з сьогоднішнім. Держава шляхом надання пільг, субсидій, дотацій довгий час підтримувала на плаву безприбуткові підприємства, що було абсолютно не доцільним.

Ринкова економіка являє собою структуру, при котрій всі питання вирішуються діалогом між споживачами і виробниками в середовищі ринку. Зокрема, визначається грамотне співвідношення попиту і пропозиції, розробляються заходи щодо покращення якості продукції. Мінімальне втручання держави призвело до виникнення різних форм господарювання. У сучасній економіці більшість підприємств регулює порядок своїх справ самостійно, визначають економічні ходи, політику підприємства, збут продукції, несуть відповідальність за результати свого господарювання. Показник безпеки бізнесу залежить від того, як результативно працює апарат управління і якої компетенції фахівець, який може передбачити можливі загрози і усунути негативні фактори мікро- і макро- оточенні підприємства. Зміст і склад загроз визначається персонально для кожної фірми.

З усього вище перерахованого і виникає проблема концептуальної безпеки бізнесу в умовах сучасної економіки.

Вітчизняні науковці залишили поза власною увагою дослідження великої кількості проблем, зокрема, системного бачення різноманітних чинників, пов'язаних як на макрорівні так і на мікрорівні.

На економічному рівні країна обирає концепцію безпеки, безпосередньо, від якої відштовхуються підприємницькі структури. Виокремлення моделей здійснюється за певними показниками - відношення системи управління країною та системи забезпечення економічної безпеки за допомогою концептуальних моделей при:

- 1) плановій економіці;
- 2) ринковій економіці;
- 3) нарощування потенціалу економічної безпеки країни.

Для відкриття бізнесу в основі розробки діяльності повинна лежати концепція безпеки, яка має включати фактори для її подальшої реалізації (тактику, стратегію, принцип діяльності, завдання, об'єкт і суб'єкт, мету.)

Основним завданням концептуальної безпеки є системне зменшення загроз суб'єкта підприємництва, а саме у фінансових, матеріальних, інформаційних, кадрових ресурсах.

У процесі підприємницької діяльності, повинні вирішуватися конкретні завдання, які об'єднують усі напрямки забезпечення безпеки:

- прогноз загроз в майбутньому часі;
- превентивні заходи;
- розгляд негативних факторів;
- швидке узгодження рішень, щодо можливих загроз;
- модернізація системи безпеки бізнесу.

Об'єктом безпеки є стабільний економічний стан діяльності бізнесу в поточному і майбутньому часі.

Суб'єкт можна поділити на дві групи, що засвідчують концептуальну безпеку бізнесу: зовнішню та внутрішню. До зовнішніх суб'єктів відносимо органи, які формують законодавчу основу функціонування, захисту бізнесу і забезпечують її виконання. Внутрішні суб'єкти включають в себе працівників, які працюють з захистом економічної діяльності даного підприємства.

Для покращення безпеки підприємств, слід дотримуватися наступних принципів: законності, економічної доцільності, безперервності, диференційованості, координації.

У проведеному дослідженні можна зробити такі висновки. Концептуальна безпека надзвичайно важлива у розвитку та відкритті сучасного бізнесу. Дане питання не є до кінця вивчене науковцями. При діяльності підприємства, слід дотримуватися принципів, які будуть сприяти його подальшому розвитку.

Список використаних джерел:

1. Основи створення комплексної системи економічної безпеки підприємства: теоретичний аспект [Електронний ресурс] / Коваленко К. В. – Режим доступу до статті <http://www.nbu.gov.ua>
2. Гриценко О. А. Економічна теорія права: шляхи пошуку предмету та методології / О. А. Гриценко // Наукові праці Дон НТУ. Серія економічна. Випуск 38.1. – С.18–24.
3. Бочан І. О. Основи економічної теорії: інституціональний підхід : навч. посіб. / І. О. Бочан. – Київ : Знання, 2015. – 211 с

ПРОБЛЕМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СТАЛОГО РОЗВИТКУ АГРАРНОГО СЕКТОРУ

Замула І. В., д-р екон. наук, проф., Грицик Н. М., студент, Житомирського державного технологічного університету, м. Житомир

Концепція сталого розвитку була розроблена міжнародною спільнотою та виділяється як три основні складові: економічне зростання, соціальний прогрес і захист навколишнього середовища. Виникнення концепції сталого розвитку спричинене посиленням техногенного навантаження на навколишнє природне середовище. Дана концепція була створена внаслідок неузгодженості економічного розвитку та вимог екологічної безпеки.

В основі сталого розвитку закладена паритетність відносин у тріаді: людина – господарство – природа. Процес виживання та відтворення генофонду нації, активізація ролі кожної окремої людини в суспільстві, збереження навколишнього природного середовища, орієнтація та зниження рівня антропогенного впливу на природне середовище, забезпечення прав і свобод людини, формування умов для відновлення біосфери та її локальних екосистем – усі ці складові в собі узагальнює сталий розвиток.

Досить актуальною концепція сталого розвитку є у сфері агропромислового виробництва, що на досить високому рівні пов'язане із природним навколишнім середовищем. Тому, сталий розвиток аграрного сектору слід розглядати як